

Formandsberetning 2021

Denne formandsberetning er lidt speciel. For hvis der er noget der har præget det forgangne år, er det selvfølgelig corona.

I oktober måned 2020 lukkede Danmark langsomt op igen for livet i sportshallerne. Det havde vi glædet os til, og vi trængte til det, da vi havde været lukket ned siden marts måned. Men netop som vi troede, at vi atter kunne afvikle en normal sæson lukkede sportslivet ned igen i starten af december. De fleste af vores hold nåede at spille et par kampe, inden den anden bølge corona satte alt i stå igen. Derfor blev enden, at sæsonen blev aflyst for alle håndboldrækker på nær vores 1. divisionsdamer, vores ligaherrer samt U19 herreligaen.

For hele sportsmiljøet i Danmark har det haft en kolossal betydning. Mange idrætsudøvere har nu vænnet sig til at dyrke motion på egne præmisser... eller har helt valgt sporten fra. Og det gælder i den grad også håndboldklubberne.

Samstemmende lyder det fra de fleste hjemlige håndboldklubber, at medlemsflugten er massiv.

I Bjerringbro FH har vi gjort, hvad vi kunne for at fastholde spillerne. I store perioder af nedlukningen havde vi nogle regler om, at der maksimalt måtte træne 10 mand på en banehalvdel. Denne banehalvdel måtte ikke interagere med dem, der eventuelt trænede på den anden banehalvdel. Og tro det eller lad være. Men der var reel fare for at ordensmagten kom og kontrollerede at retningslinjerne blev overholdt. I en længere periode mens forsamlingsforbuddet var mest restriktivt måtte vi end ikke træne. Så er det altså svært at skabe rammerne for at dyrke håndbold.

Flere af vores trænere brugte al deres kreativitet og lavede hjemmetræning streamet via facebook. Det holdt liv i sammenholdet, og var en vigtig påmindelse om at håndbold selvfølgelig er sport og bevægelse, men sandelig også en social aktivitet, hvor venskaber plejes.

I bestyrelsen og på kontoret prøvede vi at adressere en potentiel medlemsflugt med en kampagne, som blev dygtigt orkestreret af Viborg Kommune. "Støt din lokale klub og betal dit kontingent" kunne man kalde det. Og budskabet har i al sin enkelthed været at minde medlemmerne om, at det var vigtigt at betale den udsendte kontingentopkrævning, selv om man ikke lige fik spillet håndbold for

pengene. Jeg er i dag glad og stolt over at kunne fortælle, at næsten alle vores knap 300 medlemmer betalte deres tre kontingentopkrævninger. Vi er i bestyrelsen meget bevidste om, at det først og fremmest skyldes de trænere, der har lagt mange kræfter i at fastholde kontakten og samværet med de forskellige spillertrupper... og det skal de have en kæmpe tak for. For uden de kontingentmidler havde der ikke været en håndboldklub af komme tilbage til.

Klubbens økonomi er dog overvejende finansieret af sponsorater og indtægtsdækket virksomhed. Sponsorerne lod os ikke i stikken, og foranlediget af et stort hjerte har langt de fleste valgt fortsat at bakke op om klubben og holdene, selvom det har været meget småt med eksponeringen af sponsorerne.

Det hænger nok også sammen med, at hele håndbolddanmark fra den ene dag til den anden lærte en hel ny disciplin – streaming af kampe. Når vores divisionsdamer spillede hjemme, måtte der ikke komme tilskuere på lægterne, og derfor lærte vi – ligesom alle de andre klubber – at lade hjemmekampene streame på facebook. Det blev vi – i al beskedenhed – ret gode til, og efter de første lidt kluntede forsøg steg niveauet markant. Der kom måltavle på streamingen, spots med sponsorlogoer, der kom speak på og til en god hjemmekamp endte vi til sidst med at have flere hundrede følgere. Nød lærer i sandhed nøgen kvinde at spinde.

Men der er jo også en del aktiviteter i klubben, som understøtter vores økonomi. Julestævnet måtte atter droppes, og Bjerringbro chancen måtte gentænkes. Atter blev det streamingen, som blev vores redning. Vi prøvede at lave en liveevent for Bjerringbro-chancen, hvor vi streamede udtrækningen af vinderlodderne. Selvom vi havde forberedt os grundigt, vil jeg være fuld af løgn, hvis jeg påstod, at vi ikke havde lidt nerver på. Live+ sørgede dog for at det tekniske fungerede optimalt, og med hjælp fra ungdomspillere, lykkeligaspillere og 1. divisionsdamer fik vi trukket vinderne, havde liveudtrækning af præmier via indkomne mobilopkald og i det hele taget en rigtig god dag.

Det tankevækkende ved begivenheden er dog, at vi - for første gang så længe jeg kan huske - havde totalt udsolgt af lodder inden udtrækningsdagen. Og det har vel at mærke været uden den store hjælp fra Henriks far Jens, der ellers utrætteligt har solgt lodder hver eneste vinter for klubben. Nu tillader helbredet det ikke mere, og jeg vil gerne på vegne af hele BFH sige Jens tusind tak for den store indsats gennem de sidste mange år.

Den store forklaring på det flotte salg er selvfølgelig, at kontoret har oprustet på salgssiden med Ulven, der kan sælge sand i Sahara. Så når han så bare kan nøjes med at sælge byens førende håndboldklub, siger det sig selv, at det vil gå fantastisk. Men der er noget mere der stikker bag ...

For ved juletid var vi meget bekymrede for klubbens økonomi. Carsten Ishøi fik lavet en aftale med en lokal plantageejer, der generøst sponserede alle de juletræer, som vi kunne sælge. En række frivillige solgte træerne og overskuddet gjorde os i stand til at holde skindet på næsen.

Og det imponerende salg af både juletræer og Bjerringbrochance-lodder skal nok først og fremmest forklares med, at lokalsamfundet – midt i den mørke krisetid - har anerkendt betydningen af, at vi har noget fælles lokalt at samles om. Et sted, hvor vi kan dyrke idræt og motion, og et sted, hvor det er trygt men også udfordrende at sende sine børn hen for spille håndbold. Til alle jer der valgte at betale det fulde kontingent, jer der købte lodder til Bjerringbro-chancen og jer der købte juletræer – tusind, tusind tak for støtten. I kan ikke trække udgiften fra i SKAT, og I er den primære årsag til at vi står her endnu som en velfungerende klub.

Efter coronanedlukningen kan vi nu gøre status. Vi er kommet ud på den anden side uden at miste medlemmer... og det er noget af en bedrift. Vi har ved sæsonopstart som sædvanlig svært ved at mønstre hold på både drenge og pigesiden i U17 og U19 rækkerne. Vi har begge årgange på drengesiden i eliteregi under BSH, og vi har fået U19 pige hold. Det er godt, og det er vigtigt, men jeg skal være den første til at indrømme, at jeg synes vi har hård konkurrence fra håndboldefterskolerne og sportselitegymnasierne. Vi ser i bestyrelsen derfor frem til, at et igangsat initiativ med en håndboldpakke på Bjerringbro Gymnasium med tiden kan blive en succes og en fastholdelsesfaktor for byens unge mennesker.

Vi mangler som sædvanligt trænere, og selvom det er glædeligt, at vi har fået en del unge trænere med ombord, må jeg desværre konstatere, at det hvert eneste år er en kæmpe udfordring. Vi begynder allerede ved juletid men vi ender altid med at mangle en håndfuld.

Det er en stor udfordring for os, at niveauet for ungdomstrænere er meget opskruet i hele landet, og vi kan simpelthen ikke honorere lønkrav på eksempelvis 100.000 kr. for en U17 træner. Fakta er desværre, at hvis man ikke kan tilbyde en ligatrup eller en ufatteligt stor pose penge, så er der ofte ingen, der gider tage trænerjobbet. For mig at se er det på sigt en større udfordring i håndbolden end corona... det

underminerer hele foreningsprincippet, hvor man primært bidrager, fordi man tror på sagen og brænder for håndbolden.

Jeg kan derfor ikke lade være med at tænke på, om tiden er kommet til, at man skal prøve noget helt andet. En model der vinder frem i flere store håndboldklubber går på at man ansætter fuldtidsansatte trænere, der kan varetage 6-8 hold som en fuldtidsbeskæftigelse. En anden model, som vi også har overvejet, er, at lade en mindre gruppe af trænere står for et par årgange. Det giver mere fleksibilitet i dagligdagen for trænerne, der også har mange andre gøremål i deres fritid. Uanset hvad bliver vi nødt til at have en plan i baghånden, for udfordringen med trænerpåsætning ser desværre kun ud til at blive mere og mere svær.

En håndboldklub er lidt som et stort skib, hvor man kan justere kursen lidt ad gangen. I de sidste to år har vi særligt satset på at få rodfæstet U17 og U19 drenge i regi af BSH/BSV samt at få udbygget vores seniorafdeling. Begge dele er vi lykkedes med. Vi tror nu på, at vi i den kommende sæson har seriedamer samt vores 1. divisionsdamer. På herresiden har vi 2 seriehold og vores nye 3. divisionshold. Her har vi fået to af klubbens tidligere talentfulde ungdomsspillere, brødrene Landberg, til at vende hjem og være den bærende part i at få en hurtig oprykning til 2. division, således vi mere naturligt kan være et andehold til BSH ligaherrerne.

Vi har – med stor hjælp fra Anders Tranholms vedholdenhed – fået lavet en blå tråd, hvor vi beskriver hvilke færdigheder der skal arbejdes med rent sportsligt for de ældre ungdomshold. Vi har dog besluttet, at vi først ligger det på hjemmesiden, når trænerne er blevet præsenteret ordentligt for materialet. Det forventer vi sker snart, da sæsonen er lige ved at starte op. Denne sportslige politik har været efterlyst af trænere og ledere i klubben i lang tid, og det er godt at vi er kommet i mål med det, bl.a. med stor hjælp fra Jørgen Gluver, Jens Steffensen og Ulven.

Det er fortsat en stor glæde for klubben, at vi har kommunens eneste lykkeligahold. Det er fantastisk, og det er noget, der bliver bemærket i andre klubber. Vi gør os umage med at passe på setup'et.

Vi har også et ønske om at arbejde med rekruttering af håndboldspillere i de yngste årgange, men det har vi måttet udskyde pga. coronaen. Men det skal vi nok komme efter, og vi er klar sammen med skolerne.

Til sidst vil jeg gerne rette en stor tak til en række mennesker, der har været med til at bidrage til, at BFH har gjort det rigtigt godt... på trods af corona.

Tak til sponsorerne for at bakke op om vores klub. Vi prøver hele tiden at udvikle vores sponsorkoncept, og jeg oplever stor tilfredshed med vores arrangementer.

Tak til vores trænere og ledere, som jo er dem, der primært leverer varen til vores medlemmer. De er dygtige og dedikerede mennesker, der bruger en stor del af deres fritid på at brænde for håndbolden og fællesskabet.

Jeg vil naturligvis også gerne takke kontoret og særligt Henrik for hans store indsats. Som forretningsfører er der altid 1.000 ting, der skal gøres, og i en krisetid har du været hamrende dygtig til at søge hjælp fra fonde og puljer, således vi har kunnet klare de økonomiske udfordringer. Det er i aller højeste grad Henriks fortjeneste, at vi ender med sorte tal på bundlinjen. Der er ikke den lokale fond eller pulje som Henrik ikke har forsøgt at få snablen ned i...

Jeg vil også gerne rette en stor tak til forældreudvalget og ungdomsudvalget, der begge bidrager med aktiviteter, som vi ved, er vigtige for at fastholde de unge håndboldspillere. De vil gerne spille håndbold, bevares, men de vil også rigtig gerne have gode fællesoplevelser, deltage i cups og camps og der er netop det, som de udvalg understøtter.

Sidst men ikke mindst vil jeg gerne takke resten af bestyrelsesholdet for indsatsen. I bruger mange timer på dette projekt. Carsten Ishøi har ikke ønsket at genopstille. Jeg har forgæves forsøgt at overtale Carsten til at fortsætte, men desværre. Carsten – du har været guld værd for håndboldklubben – i mere end en forstand. Du har bidraget med masser af praktisk arbejde, skarpe holdninger til det at være en forening, og gode kommercielle ideer, som specielt har været en stor hjælp under den krise, som vi har været igennem. Vi vil savne dig i bestyrelsen og sige dig tusind tak for indsatsen, og vi håber selvfølgelig at se dig og Pernille på lægterne en gang imellem, når der er håndbold i hallen.

Tak for indsatsen til jer alle i bestyrelsen – nogle gange er vi helt praktiske og mødes en søndag morgen kl. 7 for at pynte op til messe og andre gange har vi store vidtløftige diskussioner om, hvordan man skaber et godt talentudviklingsmiljø. Jeg oplever i hvert fald en stor vilje til at få tingene til at lykkes her og nu, et stort mod til at satse på de indsatser, som vi aller helst vil lykkes med – hvis man vil alting på én gang vil man reelt ikke noget – og endeligt en god samværsform, hvor vi sagtens kan være uenige i beslutninger og prioriteringer, men alligevel bakker loyalt op om det som flertallet har besluttet. Sådan skal det være. Tak for ordet.

Dennis Jensen